

Les col·leccions particulars d'art més grans de la història han començat de manera modesta. Ser milionari i comprar Picassos assessorat per especialistes no té cap gràcia ni risc. Hi ha, per contra, el goig de regalar o regalar-se art per a tota mena de butxaques, amb el simple plaer de la generositat i el gaudi estètic. Aquest article és un treball de camp reduït a determinats indrets de la ciutat de Barcelona, però aplicable universalment.

Regalar art... de 0 a 600 euros

Per començar, les butxaques més escurades poden regalar una autèntica peça de Gaudí pel módic preu de 0 euros. Per si no ho sabeu, Antoni Gaudí va dissenyar el 1904 una rajola hexagonal per pavimentar el terra de la casa Batlló. Un retard en la producció en va impedir l'aplicació, encara que finalment va servir per enrajolar les habitacions de servei de la casa Milà. Anys més tard, l'Ajuntament de Barcelona encarregà la mateixa empresa un model una mica més gran per enrajolar el tram superior del passeig de Gràcia. Si us hi fixeu, sovint s'hi fan obres, i els operaris llencen els panots antics al contenidor... On s'afanyen els japonesos a recollir el seu record gratuït. I vosaltres, a què espereu?

Apugem el preu a 25 euros. Si teniu un nebot adolescent, que visqui en un altre barri o ciutat, sempre li podeu regalar un "paquet" d'artista rebel o grafiter. Un bon esprai costa 12 euros, i un retolador permanent, tipus Edding 850, 13 euros més. Apa!, ja us heu convertit en l'adult més "enrotllat" de la família.

Més o menys a partir d'aquest preu, i fins a uns 200 euros, tenim la sensació de l'any, els *toyz*: una barreja entre escultura i joguina, amb arrels culturals japoneses, que fa anys fa furor a Londres i Tòquio. Botigues com 24 kilates, al carrer Comerç, o la web www.mondotoyz.com –són de Granollers–, tenen la selecció més completa del mercat. Alerta, hi ha *toyz* de tiratge limitat que poden arribar als 550 euros. A mig camí del *toyz* i l'escultura hi ha

els ninos manuals, com els de l'alemany resident a Barcelona Boris Hoppek, per uns 50 euros. I samarretes dissenyades per artistes com Toni Sán-

chez Tena o la grafitera francesa Miss Van, a molt bon preu (Iguapop Gallery, també al carrer Comerç).

I pel suggerent preu de 69 euros, recuperem un disseny que va fer l'arquitecte Jujol el 1912: l'ampolla *Casa de família*, especialment concebuda per a l'orfenat homònim de Barcelona. BD ediciones de Diseno l'ha reproduïda en diversos colors i materials.

El següent nivell el componen els "supermercats d'art", una iniciativa del

marxant francès Jean-Pierre Guillemot, el qual, el 1983, obrí a Barcelona el primer establiment d'aquest tipus, Supermerc'Art, de la galeria American Prints (www.supermercant.com). Obres entre 90 i 300 euros, pintura, gravat, però sobretot fotografia i collage. La galeria Safia –incrustada a la sala Vinçon– alberga, aquest Nadal, el 22 Hipermerc'Art (www.vincon.com), amb l'art de sempre però també amb propostes inspirades en el grafit. A partir de 49 euros, podem comprar originals de 58 pintors i escultors, com el xilè Jorge Zambrano, o *toyz* de les Pain Garden.

El Mercat d'Art de Sennacheribbo (www.sennacheribbo.com) presenta 34 artistes, amb aquarel·les, olis, tècnica mixta, etc., a partir de 50 euros. La galeria d'art Crea21 espais ([vegeu www.crea21.net](http://www.crea21.net)) aposta exclusivament per pintura sobre tela, realitzada per jo-

ves promeses de l'art. I el tradicional Mercadillo de Arte de la galeria Ob-Art (www.ob-art.com) rebaixa moltes de les seves obres fins a un 40% del preu original.

Aquest sistema, liquidar fons de galeria aprofitant les dates de Nadal és millor que algun d'aquests supermercats artístics, ja que, de vegades, val més gastar-se 200 euros en una obra mitjana que 50 en una de francament horrible. Qüestió de gustos, més que de butxaca.

La galeria Loft Barcelona (amb la web www.espace-ample.com), especialitzada en art xinès contemporani, ofereix autèntics pòsters revolucionaris per xifres que oscil·len entre els 200 i els 600 euros, i fotografies d'artistes contemporanis com Zhao Bandit, Zhou Tiehai o He Han, per 300 euros, a més de dibuixos i collages de Yin Qui per 400 euros. Es tracta d'artistes de la

propera primera potència mundial, poc coneguts aquí, però amb un gran futur.

I sense que tingui res a veure amb l'espai anterior, la galeria La Xina Art ofereix *El basar del xinès*, "una oportunitat incomparable de conèixer (i adquirir, si ho voleu, a preus irrisoris) els treballs més rabiosament actuals"...

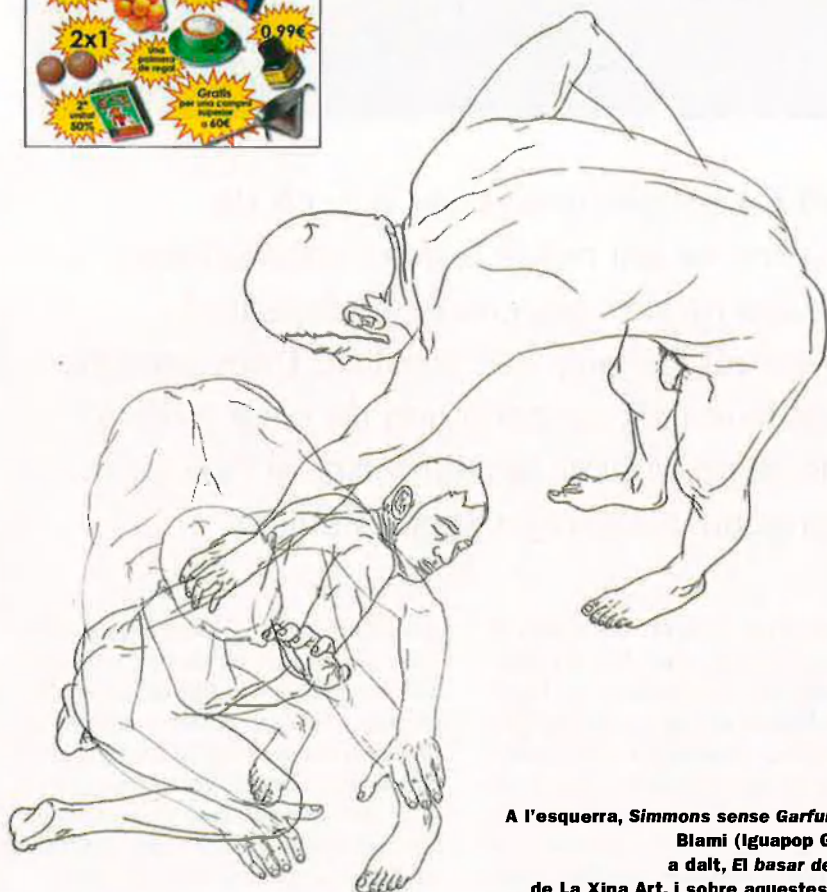
I al cim de la piràmide del món de l'art, les galeries clàssiques, sense ironies ni rebaixes, les que aparentment fan por d'entrar per la solemnitat del seu espai. Una visió enganyosa, ja que, per exemple, Iguapop (vegeu www.iguapop.net), al sector del Born, ofereix obra original de Blami per sota dels 600 euros, o la Galeria Senda (www.galeriasenda.com), de Consell de Cent, ofereix originals d'artistes tan prestigiosos com el noruec Olaf Christopher Jensen, o els catalans Dani Ensesa, Gino Rubert, Jordi Ribas i Bigas Luna, per 600 euros o menys. A més, ofereix també obra seriada d'artistes consagrats com Joaquín Chancho, José Pedro Croft, Martín Assig o Peter Halley.

Per la seva banda, la galeria Lucilà Homs (www.galeriallucilahoms.es), també a Consell de Cent, ofereix originals en petit format de Jorge Zambrano, Ibáñez, Jorge de los Santos o Lourdes Fisa per 600 euros, dibuixos de l'emergent Moisès Mahiques, o fotografies de Manel Esclusa, i pel mateix preu o menys, obra gràfica dels consagrats Guinovart, Ràfols Casamada, Riera i Aragó o el mundialment aclamat Jaume Plensa.

Aquests exemples de galeria són escollits gairebé a l'atzar. Qualsevol galerista que li pregunteu què podeu comprar amb un pressupost de 600 euros no us farà fora a patades, al contrari, us respectarà i aconsellarà amb prou coneixement que el petit comprador d'avui pot ser el gran col·leccionista de demà. Les galeries més establertes, a més, permeten el pagament a terminis, la qual cosa és impensable en els supermercats artístics.

Queda demostrat, doncs, que dels 0 als 600 euros és possible iniciar-se en el col·leccionisme artístic i fins i tot fer un obsequi digne. No és una qüestió de garraperia, és purament una qüestió de gust.

Ricard Mas

A l'esquerra, *Simmons sense Garfunkel*, de Blami (Iguapop Gallery); a dalt, *El basar del xinès*, de La Xina Art, i sobre aquestes ratlles, *Dibuix*, de Moisès Mahiques (Galeria Lucilà Homs).